

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Pleno 30.03.2021
Zeljo Nazor

00014

2565_183

Poslovni broj: K-446/17-34

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Zadru, po sucu mr.sc. Ani Brkić, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Tine Krstić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika ŽELJKA JURIČEVA, zbog kaznenog djela iz čl. 228. st. 2. u svezi sa st. 1. Kaznenog zakona ("Narodne Novine" br. 125/11, 144/12 i 56/15, 118/18, 126/19 - dalje u tekstu: KZ/11), a povodom optužnice ODO Zadar broj K-DO-460/17 zaprimljene kod ovoga suda 28. kolovoza 2017. godine, nakon održane javne rasprave dana 9. rujna 2020., 27. listopada 2020., 24. studenoga 2020. te 19. siječnja 2021. u nazočnosti zastupnice optužbe Silvine Brala, stečajne upraviteljice Ljiljane Poljanić osobno, kao i okrivljenika osobno uz braniteljicu Tanju Budimir Gulan odvjetnicu u Zadru, te objave, dana 22. siječnja 2021.,

presudio je

I

Na temelju čl. 544. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne Novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13 i 145/13, 152/14, 70/17 - dalje u tekstu: ZKP/08) stavlja se izvan snage presuda o kaznenom nalogu Općinskog suda u Zadru broj K-446/17-3 od 1. rujna 2017. godine kojom je okrivljenik Željko Juričev proglašen krivim zbog kaznenog djela protiv imovine – krađu iz čl. 228. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ/11.

II

Okrivljenik: ŽELJKO JURIČEV, OIB:61573443092, sin pokojnog Dragutina i Darinke, djevojački Lokin, rođen 10. ožujka 1953. u Visoko BIH, s prebivalištem na adresi Pakoštane, Jurja Dalmatinca 3 i Murter, Dopinova 9, državljanin Republike Hrvatske, sa završenom srednjom školom, po zanimanju ugostitelj, zaposlen s mjesečnim primanjima od 2.000,00 kuna, oženjen otac četvero punoljetne djece, sa završenom srednjom stručnom spremom, služio JNA i Hrvatsku vojsku od 1991. do 1995., nositelj odlikovanja, neosuđivan,

kriv je

što je dana 9./10. svibnja 2017. u vremenu od 22,30 do 05,00 sati u Pakoštanima, u cilju da se domogne brodice, nakon što je svojim brodom naziva Colombo reg. oznake 63BG doplovio do plutajuće bitve ispred mjesne lučice za koju je bila privezana motorna brodice s kabinom naziva "Vila Palčica", model Marco Polo 9, plavo – bijele boje, reg. oznake 1299 BG, god. proizvodnje 2008., vlasništvo TD Boljava d.o.o. u stečaju, točno neutvrđene vrijednosti, koja svakako prelazi 60.000,00 kuna, istu stavio u tegalj i oteglio je do brodogradilišta "Stipaničev" u mjestu Tribunj, gdje je istu po uplovljavanju u lučicu Sovlja, izvukao pomoću krana dizalice na suho, a nakon čega je s navedene brodice demontirao dvije oštećene propele,

te dva brodska motora s pripadajućim osovinama, koje je koristeći svoj osobni automobil i laku prikolicu potom odvezao u dvorište svoje obiteljske kuće u mjestu Pakoštane, Ulica Jurja Dalmatinca 3, dok je brodicu prefarbao bijelom bojom, u čemu su ga zatekli policijski službenici,

dakle, tuđu pokretnu stvar oduzeo drugome s ciljem da ju protupravno prisvoji, a vrijednost ukradene stvari je velika,

čime je počinio kazneno djelo protiv imovine – krađu iz čl. 228. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11.

Na temelju odredbi iz čl. 228. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11 okrivljeniku Željku Juričevu se

izriče

KAZNA ZATVORA

u trajanju od 1 (jedne) godine

Na temelju čl. 56. st. 1., 2. i 3. KZ/11 prema okrivljeniku Željku Juričevu se

izriče

UVJETNA OSUDA

pa se izvršenje izrečene kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine odgađa za vrijeme od 2 (dvije) godine te se ista neće izvršiti ako okrivljenik u tom roku ne počini novo kazneno djelo.

Na temelju čl. 158. st. 2. ZKP/08 oštećeno TD Boljava d.o.o. u stečaju se upućuje imovinskopravni zahtjevu iznosu od 302.065,00 (tristodvijetisuće) kuna u cijelosti ostvarivati u parničnom postupku.

Na temelju odredbe čl. 148. st. 1. ZKP/08 okrivljenik Željko Juričev je dužan platiti trošak provedenog postupka u iznosu od 1.180,00 kn, koji iznos je dužan uplatiti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude i pod prijatnjom ovrhe.

Obrazloženje

Općinsko državno odvjetništvo u Zadru podnijelo je dana 28. kolovoza 2017. godine optužnicu poslovni br. K-DO-460/17 protiv okrivljenika Željka Juričeva, zbog učina kaznenog djela protiv imovine – krađe iz čl. 228. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ/11.

U ovom je predmetu donesena presuda o kaznenom nalogu poslovnog broja K-446/17 dana 1. rujna 2017. , pa je stoga nakon što je okrivljeni podnio prigovor protiv presude, proveden redovni kazneni postupak i na temelju čl. 544. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne Novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13 i

145/13, 152/14, 70/17 - dalje u tekstu: ZKP/08) je stavljena izvan snage presuda o kaznenom nalogu Općinskog suda u Zadru broj K-446/17-3 od 1. rujna 2017.

Okrivljenik Željko Juričev je naveo da se ne smatra krivim za učin inkriminiranog mu kaznenog djela.

U obrani je naveo da ga se tereti za krađu brodice, koju je spasio od potapanja. On je mislio da je brodica u vlasništvu Žonia Maksana ili od njegova prijatelja budući je Žoni često istu vozio. Žoni se nasukao pa ga je zamolio da brodicu priveže za njegovu bovu što mu je dopustio. Nisu dogovarali plaćanje veza budući se poznaju, a on ne bi nikada od Žonia ni tražio da mu plati vez, niti ga je to tražio. Nakon što je brodica bila dvije godine vezana za bovu pitao je Žonia tko će platiti troškove veza na što mu je Žoni rekao da to nije njegova brodica. Žoni mu nije spominjao da je brod u vlasništvu društva Boljava dok je brodica bila privezana za bovu, nego mu je to rekao tek nakon što je on brodicu otegljo. Stečajna upraviteljica nije nikada dolazila niti se raspitivala za brodicu. Nakon priče sa krađom brodice Žoni ju je spojio s njom, ona mu je govorila da će podnijeti kaznenu prijavu ako ne sredi brodica, na što joj je on rekao da je napravio dobro djelo, jer bi se brodica potopila i motori bi zahrđali da nije otegljena. On je htio nazvati Žonia da mu kaže da će otegliti brodicu, ali mu se Žoni nije javljao, pa je rekao sinu Filipu da dođe i da će otegliti brodicu tako da su je oteglili u Sovlje na škver. Žonia je sreo dva tri dana nakon što je otegljo brodicu i rekao mu je da je brod otegljo na škver da se ne potopi, a da je Žoni vodio brigu o brodici bio bi ju sam otegljo.

Njemu je Žoni rekao da je brodica u vlasništvu Boljave. Pitao je Žonia zašto je u novinama izašlo da brodica otuđena, a on mu je rekao da je podnio kaznenu prijavu i da ne zna što se dalje događalo. Nakon što je Žoniu rekao gdje se brod nalazi policijski službenici su došli na škver, on im je pokazao brod i rekao gdje se nalaze motori i policijski službenici su uzeli motore i negdje ih odvezli. Nije mu poznato kako su Mate Barešić i Zorko Barešić došli do motora, on je rekao policijskim službenicima da je jedan motor kod njega, a drugi kod ovog majstora, tako da mu nije poznato da bi Barešići dovezli te motore Marijanu Baričiću, vlasniku Inox Marijana. Policijski službenici su ukrcali motore i negdje su ih odvezli, a motori su bili u lošem stanju što mu je rekao vlasnik Inox Marijana. O toj brodici se nitko nije brinuo dvije godine, paljali bi ga on i njegovi sinovi, a kako nije bio u pogonu dvije godine nisu mu funkcionirale niti baterije pa ni pumpa za ispumpavanje, tako da su morali u brod staviti svoju pumpu koja je cijelo vrijeme radila jer je brod puštao previše vode. Na tom je škveru bio njegov drugi brod pa je zamolio majstora koji je radio na tom drugom brodu da izvadi motore i da ih pokuša upaliti jer se bojao da je voda ušla u motore. On i njegovi sinovi su dva dana radili oko tih motora. Na njegovom brodu su dali bijeli prajmer, koji se stavlja prije farbanja, pa kako je ostalo bijelog prajmera ofarbali su i ovu brodicu i izvadili iz njega motore. Na pitanje zašto su išli farbati tuđi brod okrivljeni je naveo da su imali viška farbe od drugog broda. Jedan je motor majstor Horvat odnio u radionu, a drugi je ostao kod njega u dvorištu, s tim da je dogovorio sa tim majstorom da će ukoliko popravi prvi motor uzeti i drugi. Tri do četiri dana nakon što je brod otegljen objavljen je članak da je ukradena jahta u Pakoštanima, a on se začudio tom članku jer brodicu nije ukrao nego ga je otegljo.

Oni su na škveru iz brodice izvukli dva motora koji na sebi nisu imali kopče, propele sa broda nisu skidali, jer su i dalje na njemu, a kasnije su na škveru shvatili da je dosta toga sa broda izneseno. Naveo je kako bi ukrao ovaj brod prvi dan da je to htio, te da on ima u vlasništvu osam brodova tako da nije imao nikakvog razloga krasti ovaj brod.

Da su od početka znali da je brodica u vlasništvu Boljave ne bi dozvolili da toliko dugo bude vezan na bovi jer su svaki dan gubili novce budući se na tu bovu nije mogao privezati druga brodica. On nije nikada na brodici vidio registarsku oznaku, jer da ju je vidio provjerili bi u čijem je vlasništvu brod. Kada mu je pokazana fotografija na l.s. 77. naveo je kako to nije

fotografija brodice privezane na bovi. Mislio je da je brod od Žonija Maksana tako da nije provjeravao čiji je u Lučkoj kapetaniji. Nakon što je brodicu izvukao na škver i prepitirao mislio je reći Žoniu gdje je brodica i neka s njim radi što želi, što je i napravio kada ga je vidio, ali su tada došli policijski službenici. Njegov sin i kćer su društvu Boljava slali račune za vez, ali se sva pošta vratila s naznakom da društvo više ne postoji.

Sud je u dokaznom postupku saslušao svjedoka Nikolu Juričeva (l.s. 131-132), pročitao je potvrde o privremenom oduzimanju predmeta (l.s. 3-4), zapisnike o privremenom oduzimanju predmeta (l.s. 5-8), presliku dozvole za plovidbu (l.s. 13), izvršen je uvid u fotografije (l.s. 15-17), pročitani su imovinskopravni zahtjev oštećenog društva (l.s. 51), procjena štete na brodu (l.s. 52-57), iskaz svjedokinje Ljiljane Poljanić (l.s. 60-61), izvršen je uvid fotografije (l.s. 62-70), pročitana je e-mail prepiska (l.s. 71), izvršen je uvid u fotografije (l.s. 74-77), pročitani su elaborat o procjeni motorne brodice (l.s. 78-89), iskaz svjedoka Marijana Baričića (l.s. 91), iskaz svjedoka Igora Stipaničeva (l.s. 96-97), iskaz svjedoka Marka Jurića (l.s. 987), iskaz svjedoka Filipa Juričeva (l.s. 103-104), ugovor o koncesiji (l.s. 105-111), odluka o dodijeli koncesije (l.s. 112-113), Studija gospodarske opravdanosti ulaganja (l.s. 115-125), iskaz svjedoka Žonia Maksana (l.s. 129-130), izvadak iz sudskog registra za oštećeno društvo (l.s. 136-137), te podaci iz kaznene evidencije za okrivljenika.

Dakle, okrivljeni je osporio da bi otuđio predmetnu brodicu navodeći da je istu oteglio na suhi vez jer bi se potopila.

Stečajna upraviteljica Boljava d.o.o. Ljiljana Poljanić je navela kako je društvo u Pirovcu imalo pogon za proizvodnju malih brodova u kojem je sagrađena brodica Vila Palčića reg. oznake 1299 BG koja je pretrpjela havariju 2012. godine nakon čega je smještena u Luci Pakoštane na suhom vezu koji se nije plaćao. Kako je u blizini Žoni Maksan imao kafić on je nadgledao brodicu koju su obišli 2014. godine i on joj je rekao da se suhi vez tu ne plaća. Nju je Maksan nazvao 2015. da su brodicu koja nije bila u voznom stanju stavili u more i privezali za bovu koja je bila namijenjena za vezivanje brodova koji su pretrpjeli havariju, a brodicu su makli jer im je smetala. Oko te bove nije bilo drugih bova tako da oni nisu imali saznanja da je bova dana nekome u koncesiju niti im se itko obratio do nestanka broda i tražio da plate vez. Brod je bio vezan na toj bovi i tijekom 2016., a 2017. su slali Marka Jurića iz Splita, pomorskog strojara da ide na brod i utvrdi na koji način bi se brod mogao dovesti do suhog veza u marinu. Dana 10. svibnja 2017. Žoni Maksan joj je javio da je brod nestao s veza, rekao joj je da ga je vidio 9. svibnja navečer oko 22,30 sati, a kada se vratio ujutro 10. svibnja oko 5,00 sati da ga više nije bilo na vezu, pa ga je uputila da podnese kaznenu prijavu. Brod je pronađen na škveru Stipaničev u Sovlji, bio je prefarban u bijelo, a ranije je bio plave boje a sa broda su skinuti motori, bila je raspilana zadnja paluba. Kada su vidjeli da je okrivljeni doteglio brod i da je sa istoga skinuo motore i druge dijelove ona i Žoni Maksan su se s njime našli u kafiću i tamo mu je predložila da vrati sve dijelove i nadoknadi štetu koju će utvrditi sudski vještak. Međutim, šteta nije nadoknađena, a za motore im je okrivljeni rekao da se nalaze u Inox Marian, gdje su se i nalazili, a i brod je još na škveru. Nevjesta od okrivljenika joj je rekla da njihova firma ima koncesiju na toj bovi, te da nisu znali da je brod u vlasništvu društva Boljava u stečaju, jer na istome nije bila vidljiva registarska oznaka. Njima se od 2015. do 2017. nitko nije obratio navodeći da je bova u koncesiji, da bi trebali platiti vez ili da brodica nekome smeta. Smatra da su bili dužni obratiti se lučkoj kapetaniji i zatražiti od njih da se otegli brod nepoznatog vlasnika, a ne ga sami tegliti. Njihovo društvo nije prodalo brodicu budući je na istoj upisan zalag ministerstva financija i dalje, stečajni postupak je još u tijeku i ona se prodaje sukladno Stečajnom zakonu. Inox Marian nije kupio motore nego su tamo smješteni, a oni nisu otišli po motore jer ne znaju gdje će ih smjestiti. Ideja je da prodaju brod i eventualno kupcima navedu

gdje su motori. Ona kao stečajna upraviteljica nije ovlaštena prodavati brod nego stečajni sud, a kako na njemu postoje različna prava, brod nije prodan. To društvo nije imalo sredstava da se brod negdje preveze jer je u stečaju, usmeno je ovlastila Žonija Maksana da nadgleda brod, a 2017. godine je poslala gospodina Jurića da pregleda brod i kaže na koji bi ga se način moglo izvući iz mora i prevesti do suhog veza. Kada je Marko Jurić 02. svibnja 2017. bio na brodu malo vode je ulazilo kroz iskrivljeni propeler, ali brod nije bio potopljen jer mu je korito popravljeno. Šteta od 200.000,00 kuna se odnosi na činjenicu da je brod prefarban, svi prokrom dijelovi su skinuti, kopča motora je maknuta, prepilan je zadnji dio broda i stalni sudski vještak za brodogradnju je procijenio štetu. Društvo nije nikada platilo naknadu za privezivanje broda te se nitko nije nikada obratio po tom pitanju. Trenutno društvo Boljava također ne plaća suhi vez zato što nisu kazneno prijavili vlasnika tog veza, a mogli su.

Svjedok Žoni Maksan je izjavio da je brodica Marco Polo u vlasništvu društva Boljava koristio sa obitelji i vodio brigu o njemu. Jedne prigode tijekom 2013. su doživjeli havariju, u brodicu je ulazilo more zbog čega su ga podigli na suhi vez u Pakoštanima kako bi na njemu sanirali štetu. Nakon što je nad društvom Boljava otvoren stečaj on je pokazao stečajnoj upraviteljici brodicu koja je bila na suhom vezu, a za koju se nije trebalo plaćati ležarinu, da bi nakon što ga je Vladimir Vukoja zatražio da maknu brodicu istoga u dogovoru sa stečajnom upraviteljicom vezao za bovu misleći da su sanirali donje korito. Zamolio je Željka Juričeva da brodicu veže na njegovu bovu, brodica se stalno punila vodom motori su bili ruzinavi i potpuno su otišli. Nije mu poznato da bi Željko Juričev ili neka firma imali koncesiju na bovi, ali je znao da je bova od familije Željka Juričeva, s tim da je njemu to Željko napravio kao uslugu jer je rekao Željku da se brine za brod, pri čemu misli da Željko nije ni znao čiji je brod. Godinu dana prije nego što je brod otegljen se prestao brinuti o brodu, jer su on i sin uočili da netko uzima stvari iz broda. Nazvao je bivšeg vlasnika Boljave Dinka Palca i rekao mu da mu netko krade stvari iz broda na što mu je Dinko rekao da je on to dopustio. Znao je da je stečajni postupak u tijeku, shvatio je da je Dinko dopustio nekim osobama otuđivanje dijelova broda bez njegova znanja, pa kako nije htio upadati u probleme jer nije bio dužan brinuti se o brodu odlučio je prestati voditi brigu.

Stečajnu upraviteljicu nije obavijestio da se neće brinuti o brodici jer ga ona za to nije ni ovlastila nikakvom pisanom odlukom, niti je on imao obaveze prema njoj, a Željko je rekao ako Bog da sriće da se brodica neće potopiti. U jednom trenu ga je Željko pitao tko će podmiriti vez za brodicu na što mu je on rekao da on neće i da ne zna tko će jer je ta firma u stečaju. Ne sjeća se da bi zvaao stečajnu upraviteljicu i rekao joj da Željko traži plaćanje veza. Nakon što je rekao Željku da neće platiti koncesiju brod je i dalje bio vezan za bovu. Prije nego je otegljen skoro se potopio, što bi se i dogodilo za par dana tako da je što se tiče micanja brodice napravljeno dobro djelo. Nakon par dana je uočio da brodice nema na vezu, o tome je obavijestio stečajnu upraviteljicu koja ga je uputila da podnese kaznenu prijavu. Nije istina da bi on rekao stečajnoj upraviteljici da se bova ne mora plaćati. Inače nisu imali gdje privezati brodicu nego za tu bovu, a ne zna da li su drugi brodovi plaćali vez kada bi se na istu privezivali. Poznato mu je da Željkova obitelj ima koncesiju, ali ne zna da li ista uključuje i ovu bovu, s tim da je Željka ljudski zamolio da mu dopusti vezivanje brodice za tu bovu dok bude potrebno. U tih godinu dvije koliko je brodica bila na vezu Željko ga je pitao tko će podmiriti troškove veza, a on ga je uputio na društvo Boljava i stečajnu upraviteljicu. Nakon što je brodica pronađena stečajna upraviteljica ga je opunomoćila da istu preuzme kao i motore, što nikada nije napravio, osim što je ovlastio vlasnika Marian Inoxa da motore stavi kod sebe u skladište za što je znala stečajna upraviteljica.

Svjedok Marian Baričić, vlasnik Inox Mariana je naveo kako su kod njega došli poznanici Mate i Zorko Barešić kroz ljeto 2017. godine i rekli mu da je netko ukrao brod Dinku

Palcu, da su oni uzeli motore pa su ga pitali da li ih mogu ostaviti kod njega što im je dopustio. Nakon mjesec dana je došla stečajna upraviteljica, rekla mu da su to motori sa broda u vlasništvu društva Boljava, a kako se počela prijetiti pojasnio joj je da nema veze s motorima već da su ih dovezli Barešići.

Stečajna upraviteljica mu je u više navrata prijetila ako nestanu motori da će on odgovarati na što joj je rekao da plati ležarinu za tri godine što su motori stajali ispred njegove firme. On joj je rekao da je jedan motor potpuno neispravan, da drugi može popraviti, ali ga ona nije htjela platiti tako da su sad oba motora za otpad. Motori su bez kopče.

On je ovaj brod napravio 2008. godine i predao ga društvu Boljava 2010., a Željka Juričeva poznaje iz sela. Motori se i dalje nalaze u poslovnom prostoru njegove firme, stečajna upraviteljica ih ne traži, niti se javlja, niti je spominjala da će organizirati prijevoz motora iz firme do broda koji se i dalje nalazi na suhom vezu u Sovlju.

Kad su motori bili novi koštali su oko 14, 000 eura sa propelama. Kada su mu dovezeni od strane braće Barešić jedan je bio potpuno pokvaren drugi su uspjeli okrenuti dva puta, a možda su tada 2017. vrijedili sveukupno 7,000-8,000 eura. On je ponudio stečajnoj upraviteljici 50, 000 kuna za ta dva motora i za brod što je ona odbila. Nije mu poznato da bi Željko Juričev ovaj brodicu oteglao do suhog veza. On je brodicu radio za Dinka Palca 2008. godine, a nije znao da ga je Dinko prodao tom društvu Boljava.

Svjedok Igor Stipaničev, vlasnik obrta Stipaničev koji upravlja škverom je izjavio kako mu je prije par godina došao Željko Juričev i oni su na škver digli njegov brod. Željko ga je pitao da li može dovesti još jedan brod od 10 m što mu je on dozvolio. Nije pitao Juričeva je li to njegov brod, jer je Juričev često na njegov škver dovodio brodove. Brod je na škveru Juričev sa sinovima prefarbao u bijelu boju, s broda su izvađene propele koje su bile obrasle i savijene, kao i motori, a što su sve učinili Željko Juričev i njegovi sinovi. Taj brod je i dalje na škveru i on želi da se makne sa škvera, što je tražio i od stečajne upraviteljice društva Boljava, na što mu je ona rekla da se treba riješiti spor sa Željkom, da brod nema motora ni propele. On je tek kasnije saznao za vlasnika broda, a da je to znao ranije ne bi Željku ni dozvolio da se brod smjesti na suhi vez. Željko mu nije spominjao da je taj brod bio vezan za njegovu bovu, niti da mu koncesija nije plaćena, nego je samo doteglio brod i brod je dignut na škver. Policijski službenici su mu pokazivali sliku broda Marco Polo plave boje, a ovaj na škveru je bio prefarban u bijelo. On nije tražio dokumentaciju od broda od Željka Juričeva, ali inače ribarima i poznatim mušterijama dopušta korištenje škvera bez da traži dokumentaciju za brod, jedino traži podatke od firme na koju će glasiti račun za pruženu uslugu. Od društva Boljava nisu tražili plaćanje ležarine za brod već od stečajne upraviteljice traže da se isti makne sa škvera. Brod nije bio u dobrom stanju, a ne pamti da je na istome bila registarska oznaka.

Svjedok Marko Jurić je naveo kako ga je angažirala stečajna upraviteljica da utvrdi stanje brodice Marco Polo i predloži najbolji način tegljenja. Sin od Žonija Maksana ga je odveo do brodice te je utvrdio kako je isti u lošem stanju, nedostajali su neki dijelovi, nije bio u voznom stanju, a u brodicu je ulazila i voda jer mu nije radila automatika za ispumpavanje vode. On je sačinio popis nedostataka i oštećenja na brodici i predložio je tegljenje do najbližeg brodogradilišta, a kada su počeli raspravljati o tome kako organizirati transport nazvala ga je stečajna upraviteljica i rekla da je brodica nestala sa veza. Ona ga je nazvala pet do deset dana od kada je bio na brodici. Tada je na istome bila vidljiva oznaka registracije. Nakon što je brodica pronađena sa stečajnom upraviteljicom je išao do škvera Sovlje gdje je uočio da na brodici nedostaju vitalni dijelovi broda- motori i propeler, sa istog su skinute inox ograde, a trup mu je bio prefarban u bijelu boju. Nakon toga su se njih dvoje našli sa Žonijem Maksanom i okrivljenikom koji je potvrdio da je on oteglao brodicu jer nije znao u čijem je vlasništvu, te da je isti bio vezan za njegovu plutaču. Stečajna upraviteljica je predložila da vrati brodicu i

222

dijelove te da društvu nadoknadi štetu pa da neće podizati kaznenu prijavu, ali Željko je smatrao da je on u pravu i oko toga se nisu dogovorili. Žoni Maksan je organizirao prijevoz do motora tako da je uočio da su sa istih skinute kopče, a kako je Željko na sastanku potvrdio da su neki dijelovi motora kod njega zaključio je da je Željko zadržao kopče.

Svjedok Filip Juričev, sin od okrivljenika je naveo kako njegov otac ima koncesiju između ostalog i na bovi na kojoj je bio privezan ovaj brod. Brodica je stajala na bovi tri godine a da oni nisu znali u čijem je vlasništvu. Kako je bio u lošem stanju i prijetila je opasnost da se potopi otac ga je zamolio da mu pomogne otegliti brod do brodogradilišta Sovlja u Tribunju, gdje su ispumpali brod i izvukli ga na škver. Htjeli su brodicu srediti, na istome sanirati štetu i vratiti ga na bovu. Kako su istovremeno farbali svoj brod i ostalo im je prajmera bijele boje ostrugali su školjke koje su se nakupile na dnu brodice i opitali su ga u bijelo. Motori su bili potopljeni pa su ih izvukli s namjerom da se iz njih izbaci voda i da se vrate u brodicu, ali na kraju nisu vraćeni u brodicu jer je naknadno došla policija i optužili su njegovo oca da je ukrao brodicu. On je u tri godine u više navrata mijenjao konope jer bi znali puknuti. On u tri godine nije vidio nikakvu registraciju na brodici tako da nisu znali čija je, a da ju njegov otac nije oteglao, siguran je da bi se potopila. Od kad su brodicu prepitali i iz iste izvadili motore pa do dolaska policijskih službenika na brodogradilište su prošla dva dana. Nije vidio da Žoni Maksan brine o tom brodu, niti mu je Žoni spominjao da je brod u vlasništvu Boljave. Brod je bio najmanje dvije tri godine na bovi prije nego su ga odšlepali, a ranije je bio na suhom vezu u Pakoštanima. Motore su odvidali i izvadili, s tim da nisu prepilali palubu jer je na palubi bio otvor kroz koji su se motori mogli izvući. Motore je kasnije razmontirao majstor koji je radio kod njegova oca na brodu. Kopče nisu bile na motorima jer ih je netko ranije skinuo, a što nije smetalo tegljenju broda kojeg su vukli sa njihovim brodom.

Svjedok Nikola Juričev je naveo kako je bova na koju je bila privezana brodica bila u koncesiji firme Columbus d.o.o. od 2012. godine, a on je bio i direktor firme. Žoni Maksan je pitao njega i njegova oca može li se brod privezati što su mu dopustili, s tim da nisu dogovarali cijenu, a niti vrijeme koliko će dugo brodica biti privezana. Žoni mu je rekao da ni on ne zna čija je brodica, tako da nisu ni znali tko je vlasnik. Cijena veza je 15,00 kuna po dužnom metru na dane. Firma nije službeno tražila od nikoga da se plati vez jer nisu znali koga to pitati. Brodica je u jednom trenu počela tonuti pa je rekao ocu da ga trebaju otegliti i izvući na kraj. Nije mu poznato da se brod prefarbao i da su iz istoga izvučeni motori i drugi dijelovi. On i njegov otac nisu imali nikakvu namjeru otuđiti brod, a i teško da bi ga držali tri godine na bovi da su ga planirali otuđiti. On je sreo Žonija nakon dan dva i rekao mu da je brod otegljen i izvučen na kraj jer je počeo tonuti. Brodica nije otegljen po nalogu Žonija Maksana nego zato što je počeo tonuti. Žoniju Maksanu nije izdao račun jer nije znao koliko će dugo brodica biti vezana da mu uopće tu uslugu naplati. Njegov otac ima tri sina, on nije bio nazočan kada su se vadili motori i kada se farbao brod, a ne zna da li su bili nazočni njegova braća Filip i Juraj. Ova brodica na sebi nije imala registarsku oznaku, a kako ga je doveo Žoni Maksan smatrali su da je to njegov brod.

Uvidom u Ugovor na koncesiju o pomorskom dobru broj 240 –GU/14 sklopljen 21. veljače 2014. utvrđeno je da je društvu Columbus d.o.o. Pakoštane, zastupanome po Nikoli Juričevu dana koncesija na sidrištu Pakoštane I ukupne površine od 7,200m²

Uvidom u fotografije na l.s. 77 utvrđeno je da je na brodu bila vidljiva registarska oznaka 1299 BG.

Iz privatno sačinjenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Miljenka Rakvina proizlazi da je tržišna vrijednost brodice na dan 03. kolovoza 2018. iznosila 27,500,00 eura.

Uvidom u potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta serijskog broja 1040131 utvrđeno je da je od okrivljenika oduzeta brodica „Marco Polo“ bez zaštitne ograde, bez motora i propela, kao i zaštitna ograda od Inoxa, dok je iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj 1040132 utvrđeno da su od okrivljenika oduzeta dva brodska motora bez kopče, dvije oštećene propele sa dvije osovine.

Stečajna upraviteljica Boljava d.o.o. u stečaju Ljiljana Poljanić postavila je u ime društva imovinskopravni zahtjev u iznosu od 302.065,00 kn koji se odnosi na glavnicu u iznosu od 252.476,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama u iznosu od 47.989,00 kn i troškovima procjene štete u iznosu od 1.600,00 kn.

Analizom svakog dokaza pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu te u vezu sa obranom okrivljenika sud je utvrdio da je okrivljeni postupajući na naprijed navedeni način počinio kazneno djelo krađe iz čl. 228. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ/11.

Iako je okrivljeni Juričev osporavao da bi otuđio predmetnu brodicu ističući kako je istoj prijetilo potapanje zbog čega ju je otegljio na suhi vez upravo iz njegova ponašanja nakon što je brodica otegljena sud zaključuje kako njegova namjera nije bila „spašavanje“ brodice, već otuđenje iste, kao i dijelova sa brodice.

Naime, nesporno je da je Žoni Maksan zamolio Željka Juričeva da veže ovu brodicu na bovu, nisu se dogovorili do kada će brodica biti vezana, a niti je dogovorena cijena veza, već se radilo o prijateljskoj usluzi, što je najviše odgovaralo društvu Boljava u stečaju koje se godinama zapravo ne brine o brodici.

Žoni Maksan, Željko Juričev i Nikola Juričev su isticali kako je brodica otegljena jer je počela tonuti, a i svjedok Marko Jurić kojeg je angažirala stečajna upraviteljica je potvrdio da je u brodicu ulazila voda jer nije radila automatika za ispumpavanje vode.

Međutim, sve i da je brodici prijetilo potapanje, okrivljeni je bio dužan o namjeri tegljenja obavijestiti makar Žonia Maksana kojemu je napravio uslugu i dopustio vezivanje ove brodice za bovu, što nije učinio, ali i stečajnu upraviteljicu društva Boljava d.o.o., što također nije učinio, niti je to učinio nakon što je brodica otegljena.

Sud ne prihvaća obranu okrivljenika i iskaze njegovih sinova da nisu znali u čijem je vlasništvu ova brodica, jer je na istoj bila vidljiva registarska oznaka, što je razvidno iz fotografija slikanih od strane Marka Jurića koji brodicu slikao desetak dana prije nego je otegljena pa je stoga provjerom u Lučkoj kapetaniji okrivljeni lako mogao doći do podataka o vlasniku broda i od istoga tražiti da se brod makne ili da će ga otegliti o trošku vlasnika.

Svjedok Žoni Maksan je izjavio kako ga je okrivljeni pitao za troškove veza prije nego je brodica otegljena i da mu je rekao da je brodica u vlasništvu firme Boljava u stečaju te da se njima obrati, tako da nije istinita obrana okrivljenika da nije znao u čijem je vlasništvu brodica.

Dakle, okrivljeni je da je htio mogao stupiti u kontakt sa vlasnikom brodice, odnosno sa stečajnom upraviteljicom društva Boljava d.o.o. i tražiti od iste da se brodica otegli zbog

opasnosti od potonuća, što nije tražio, već je sam, ne obavijestivši nikoga o tome oteglio brodicu u brodogradilište Sovlje.

Da je tada okrivljeni nazvao Žonia Maksana ili stečajnu upraviteljicu i rekao im da je brodicu oteglio jer mu je prijetila opasnost od utapanja i da im je ispostavio i račun za tegljenje tada se ne bi radilo o kaznenom djelu krađe.

Međutim, okrivljeni nije nikoga obavijestio o tome da je brodica otegljena, vlasniku brodogradilišta Sovlje nije naveo da se radi o tuđem brodu, a nakon što je brodica izvučena na suhi vez sa svojim sinovima je okrivljeni iz brodice izvadio dva motora, inox ogradu, propele i brod je ofarban u bijelu boju.

Takvo ponašanje prelazi granice rađenja usluge nekome da se brod sačuva i da se ne potopi i predstavlja obilježja inkriminiranoga kaznenog djela jer se upravo farbanjem brodice otežava identifikacija, a skidanje dijelova brodice, neovisno o tome u kakvom su stanju nedvojbeno predstavlja krađu tuđe stvari.

Suprotno stavu obrane, u konkretnom se slučaju nije radilo o napuštenoj stvari jer je brodicu okrivljeniku dovezao Žoni Maksan, okrivljeni je tvrdio je da je mislio da je to njegov brod i da „svome“ radi uslugu, a uostalom Maksan je rekao da je prije tegljenja obavijestio okrivljenika da je brodica u vlasništvu Boljave u stečaju, pa je jasno da se nije radilo o napuštenoj stvari, niti je to u bilo kojem trenutku mogao pomisliti okrivljenik.

Osim toga, iz iskaza stečajne upraviteljice proizlazi da joj je Žoni Maksan rekao da je vidio brodicu 9. svibnja navečer oko 22,30 sati, a kada se vratio ujutro 10. svibnja oko 5,00 sati da je više nije bilo na vezu, a iz čega se zaključuje da je brodica otegljena u kasnim noćnim satima što je indikativno i ukazuje na tegljenje brodice u vrijeme kada nitko nije mogao vidjeti gdje se brodica tegli i tko to radi.

Vlasnika brodice se moglo identificirati i po jasno vidljivoj registraciji brodice, okrivljeniku je Maksan i rekao tko je vlasnik brodice pa je isti trebao zatražiti od stečajne upraviteljice da maknu brodicu sa veza ili da će ga on u protivnome otegliti o trošku društva u stečaju budući da ovo društvo u duljem vremenskom periodu od dvije godine nije uopće plaćalo vez, niti je našlo shodnim bilo kome se obratiti oko cijene veza, niti se adekvatno brinulo o brodici u vlasništvu društva.

Da je tako proizlazi iz činjenice da se brodica i danas nalazi na suhom vezu, iako Igor Stipaničev tvrdi da je u više navrata tražio od stečajne upraviteljice da makne brodicu, društvo Boljava u stečaju ne plaća nikakvu ležarinu, dok se motori i danas nalaze u poslovnom prostoru društva Inox Marijan iako vlasnik društva traži da se preuzmu, a društvo Boljava u stečaju ne plaća ni Inox Marijanu nikakvu ležarinu za motore.

Okrivljenik je postupajući na naprijed navedeni način počinio kazneno djelo krađe iz čl. 228. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ/11 i to s izravnom namjerom, odnosno sa sviješću i sa htijenjem da tuđu pokretnu stvar velike vrijednosti protupravno prisvoji.

Sud je utvrdio da bi vrijednost brodice zasigurno bila najmanje 60.000,00 kn, kako je i optuženo, dok se točna vrijednost brodice na dan krađe nije mogla utvrditi. Prema u spisu priloženom privatno sačinjenom vještačenju dana 03. kolovoza 2018. tržišna vrijednost brodice

1122 je iznosila 27.500,00 eura, a kako je djelo počinjeno godinu dana ranije to se točna tržišna vrijednost u vrijeme počinjenja djela ne zna, s tim da je evidentno veća od 60.000,00 kn.

U činjeničnom opisu optužnice se navodi kako je brodica neutvrđene vrijednosti svakako veće od 60.000,00 kn, pa je stoga bilo nemoguće prihvatiti imovinskopravni zahtjev u postavljenom iznosu od 302.065,00 kn jer bi to predstavljalo nedopušteno prekoračenje granica optužbe na štetu okrivljenika.

7112 Iako su u spis od strane oštećenog društva Boljava u stečaju dostavljena dva nalaza o visini štete prouzročene skidanjem dijelova s broda i o vrijednosti broda nakon što su sa istoga skinuti dijelovi, očito je da se optužnica ne temelji na tim nalazima budući se u činjeničnom opisu navodi kako su sa broda demontirane dvije oštećene propele i dva brodska motora sa osovinama.

Iz privatnog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Miljenka Rakvina bi proizlazilo da su na brodici nastala brojna druga oštećenja i da su otuđeni i drugi dijelovi broda ukupne vrijednosti 252.476,00 kn, o čemu sud nije raspravljao jer se za to okrivljeni nije niti teretio.

Ovo stoga, što iz iskaza svjedoka Maksana proizlazi da mu je Dinko Palac, bivši direktor Boljave rekao da je dozvolio nekim ljudima da skidaju dijelove sa broda, nakon što ga je Maksan nazvao i upozorio da se sa broda krađu dijelovi, pa je utvrđeno da su neki dijelovi brodice otuđeni ranije i da okrivljeni sa time nema nikakve veze, u kojem kontekstu ne može niti odgovarati za cjelokupnu prouzročenu štetu u iznosu od 252.476,00 kn.

2 i [Nadalje nesporno je da brodica nije kod okrivljenika, niti motori, ograda i propele, jer su isti nedugo nakon prijave djela pronađeni i predani Žoniu Maksanu kojeg je na to posebnom punomoći ovlastila stečajna upraviteljica. Iz kojeg razloga do danas ovo društvo nije preuzelo brod i motore, unatoč činjenici da to od njih traži i vlasnik brodogradilišta i vlasnik Inox Marijana sudu nije poznato.

Kako društvo može preuzeti brodicu jer se ista i dalje nalazi na brodogradilištu, kako nije utvrđeno da je okrivljeni oštetio motore, jer isti nisu bili u voznom stanju niti u trenutku kada su izvađeni, a i dalje su dostupni, kako su propele i inox ograda predani Žoniu Maksanu, to je sud oštećeno društvo u stečaju uputio imovinskopravni zahtjev ostvarivati u parničnom postupku, kako u dijelu koji se odnosi na brodicu, motore i propele, tako i u preostalom dijelu koji se odnosio na preostalu utvrđenu štetu nabrojano u privatno sačinjenom vještačenju od strane Miljenka Rakvina, a koja obuhvaća inox ogradu, inox konstrukciju tende, inox skale, signalni jarbol, dijelovi pomagala za navigaciju, sidro, sidreno vitlo, opremu za vez, kopče broskog motora, cjevovode rashladne morske vode, ispušne cjevovode, cjevovod goriva, kaljužnu pumpu, rotirajući reflektor, Inverter, brodske vijke koja iznosi 252.476,00 kuna.

2 i [Za navedeno se okrivljeni ne tereti, niti je utvrđeno da bi te dijelove otuđio ili oštetio, pa je oštećeno društvo Boljava d.o.o. upućeno imovinskopravni zahtjev u iznosu od 302.065,00 kn, koji se odnosi na glavnica u iznosu od 252.476,00 kn sa pripadajućim zateznim kamata u iznosu od 47.989,00 kn i troškovima procjene štete u iznosu od 1.600,00 kn, kako su to specificirali u činjeničnom opisu u cijelosti ostvarivati u parničnom postupku.

Prilikom odlučivanja o izboru, vrste i mjere kaznenopravne sankcije sud je okrivljeniku Željku Juričevu kao olakotno cijenio činjenicu što je isti neosuđivan, dok mu otegotnih okolnosti nije našao.

Stoga je okrivljeniku izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, a temeljem čl. 56. KZ/11 prema okrivljeniku je primijenjena uvjetna osuda na način da se izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine neće izvršiti ukoliko isti u roku provjeravanja od dvije godine ne počini neko novo kazneno djelo.

Sud smatra da je izrečena kazna primjerena obliku krivnje, pogibeljnosti kaznenog djela, kao i nastupjelim posljedicama, te da će se izrečenom kaznom utjecati kako na okrivljenika, tako i na sve druge građane da ne čine kaznena djela i da poštuju pravni poredak Republike Hrvatske.

Okrivljeniku Željku Juričevu je naloženo temeljem čl. 148. st. 1. ZKP/08 plaćanje troškova kaznenog postupka i to paušalnog troška u iznosu od 1.000,00 kn, koji je odmjeran s obzirom na trajanje i složenost ovog kaznenog postupka te na imovno stanje okrivljenika, putni trošak svjedoka Marka Jurića u iznosu od 180,00 kuna, što sveukupno iznosi 1.180,00 kn, a koji trošak je dužan uplatiti u korist državnog proračuna u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

Slijedom svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zadru, 22. siječnja 2021.

Dokument je elektronički potpisan:

ANA BRKI

Vrijeme potpisivanja:

26-03-2021

11:26:09

DN:

C=HR

O=OP. OKRIVLJENIČKI SUD U ZADRU

Z=ZADAR, O=ANA BRKI, CN=ANA BRKI

L=ZADAR

S=BRKI

O=ANA

CN=ANA BRKI

SUDAC

nr.sc. Ana Brkić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka ima pravo u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu, pismeno putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivne stranke.

Presuda se može pobijati zbog povrede kaznenog Zakona, zbog povrede kaznenog postupka, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke suda o kazneno pravnim sankcijama i troškovima kaznenog postupka.

DNA:

1. ODO Zadar na broj K-DO-460/17
2. Okrivljenik Željko Juričev, Pakoštane, Jurja Dalmatinca 3
3. Braniteljica okrivljenika Tanja Budimir Gulan odvjetnica u Zadru
4. Oštećenik TD Boljava d.o.o. u stečaju po stečajnoj upraviteljici Ljiljani Poljanić, Split, Vinkovačka 25

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
STALNA SLUŽBA U POŽEGI
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj: 3 Kž-125/2021-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi, u vijeću sastavljenom od sudaca Nenada Vlašića, kao predsjednika vijeća, suca izvjestitelja Mirjane Madunić i Predraga Dragičevića, kao člana vijeća, uz sudjelovanje Đurđice Jakopčević, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Željka Juričeva zbog kaznenog djela iz članka 228. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona ("Narodne Novine" br. 125/11, 144/12 i 56/15 - dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi okrivljenika po braniteljici Tanji Budimir Gulan, odvjetnici iz Zadra, protiv presude Općinskog suda u Zadru broj K-446/17-34 od 22. siječnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 10. veljače 2022.,

presudio je

Žalba okrivljenika Željka Juričeva odbija se kao neosnovana, te se u cijelosti potvrđuje prvostupanijska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom na temelju čl. 544. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne Novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13 i 145/13, 152/14, 70/17 - dalje u tekstu: ZKP/08) stavljena je izvan snage presuda o kaznenom nalogu Općinskog suda u Zadru broj K-446/17-3 od 1. rujna 2017. godine kojom je okrivljenik Željko Juričev proglašen krivim zbog kaznenog djela protiv imovine – krađu iz čl. 228. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ/11., te je okrivljenik Željko Juričev proglašen krivim da je tuđu pokretnu stvar oduzeo drugome s ciljem da ju protupravno prisvoji, a vrijednost ukradene stvari je velika, čime je počinio kazneno djelo protiv imovine – krađu iz čl. 228. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11. Na temelju odredbi iz čl. 228. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11 okrivljeniku Željku Juričevu izrečena je kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Na temelju čl. 56. st. 1., 2. i 3. KZ/11 prema okrivljeniku Željku Juričevu izrečena je uvjetna osuda pa se izvršenje izrečene kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine odgađa za vrijeme od 2 (dvije) godine te se ista neće izvršiti ako okrivljenik u tom roku ne počini novo kazneno djelo. Na temelju čl. 158. st. 2. ZKP/08 oštećeno TD Boljava d.o.o. u stečaju se upućuje imovinskopravni zahtjevu iznosu od 302.065,00 (tristodvijetisuće) kuna u cijelosti ostvarivati u parničnom postupku. Na temelju odredbe čl. 148. st. 1. ZKP/08 okrivljenik Željko Juričev je dužan platiti trošak provedenog postupka u iznosu od

1.180,00 kn, koji iznos je dužan uplatiti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od pravomoćnosti presude i pod prijetnjom ovrhe.

2. Protiv prvostupanjske presude žali se okrivljenik po braniteljici zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te smatra da nije utvrđeno da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret jer se radi o napuštenoj stvari, te se zapravo radilo o nesporazumu sa Žonijem Maksanom koji ga je zamolio da pričuva brod, te sve dok nije saznao da je brod u vlasništvu TD *Boljava*, brod je predstavljao napuštenu stvar jer vlasnik nije brinuo o brodu. Smatra da je povrijeđen i kazneni zakon jer se u ponašanju okrivljenika ne stječu bitna obilježja kaznenog djela 228. stavak 2. KZ/11. Žalbu podnosi i zbog odluke o kaznenoj sankciji, te predlaže da se pobijana presuda ukine i vrati na ponovni postupak.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba okrivljenika nije osnovana.

5. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, proveo sve potrebne dokaze kako bi utvrdio sve odlučne činjenice, iscrpno analizirao sve provedene dokaze, te ispravno zaključio da je okrivljenik ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela iz članka 228. stavak 2. KZ/11. U žalbi se ne navodi u čemu se sastoji pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, niti koje to važne činjenice nisu u dovoljnoj mjeri utvrđene ili da je sud iz provedenih dokaza izveo pogrešne zaključke već se provedeni dokazi preocjenjuju i tumače u korist okrivljenika.

6. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je okrivljenik bio svjestan da je motorna brodica s kabinom naziva *Vila Palčica*, model Marco Polo 9, tuđa pokretna stvar, koju stvar je okrivljenik otuđio, te sa istom raspolagao kao da je njegova jer ju je prebojao čime je bila otežana identifikacija, izvadio dva motora, skinuo inox ogradu, odvezao istu u brodogradilište, a vlasniku brodogradilišta nije rekao da je to tuđi brod, nikoga nije obavijestio da je brod oteglio, a to je učinio noću u vremenu od 22,30 do 05,00 sati ujutro, 9. na 10. svibanj 2017. Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se nije radilo o napuštenoj stvari jer je okrivljenik u svojoj obrani rekao kako je mislio da je ta brodica u vlasništvu Žonija Maksana i da je zapravo radio uslugu Žoniju Maksanu spašavajući brod od utapanja, a kojoj obrani sud nije povjerovao jer je iz iskaza svjedoka Žonija Maksana utvrđeno da je rekao okrivljeniku da to nije njegov brod već od TD *Boljava*, tako da je okrivljenik nesporno znao čiji je brod.

6.1. U pravu je prvostupanjski sud kad zaključuje da je na opisani način okrivljenik ostvario bitna obilježja kaznenog djela krađe iz članka 228. stavak 1. KZ/11., a s obzirom na veliku vrijednost brodice, nesporno veću do 60.000,00 kuna radi se o kvalificiranom obliku krađe stvari velike vrijednosti iz članka 228. stavak 2. KZ/11.

6.2. Prema tome, prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice na temelju svih provedenih dokaza koje je iscrpno analizirao, te na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo. Stoga je žalba okrivljenika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava neosnovana.

7. Nije osnovana žalba okrivljenika zbog odluke o kazni jer je prvostupanjski sud pravilno vrednovao sve okolnosti koje utječu na odabir vrste i mjere kazne, te okrivljenika osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te mu potom izrekao uvjetnu osudu uz rok kušnje od 2 (dvije) godine, a kojom će se kaznom i po ocjeni ovoga suda u cijelosti ostvariti svrha generalne i specijalne prevencije iz članka 41. KZ/11.

8. Slijedom svega izloženog, kako žalba okrivljenika nije osnovana i kako ispitivanjem pobijane presude ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio povrede zakona na koje pazi po službenoj dužnosti, u smislu članka 476. stavka 1. ZKP/08, to je na temelju članka 482. ZKP/08 sa žalbu okrivljenika valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Požega, 10. veljače 2022.

Predsjednik vijeća

Nenad Vlašić

Broj zapisa: **eb306-07a25**

Kontrolni broj: **040ce-07acc-00a85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NENAD VLAŠIĆ, L=SLAVONSKI BROD, O=ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.